

Un contacontes a la butxaca

Per als més menuts podem buscar entreteniments de tot tipus, tractar d'inventar mil històries; però si de veritat volem tindre garanties d'èxit, el millor recurs és el conte tradicional. I una bona recepta de contes contra l'avorriment ens arriba ara de la mà de Carles Cano, un autor que, com sabem, és garantia d'èxit. Amb *Contes d'ahir i de sempre*, Perifèric Edicions ens porta el contacontes a casa.

CONTES D'AHIR I DE SEMPRE

CARLES CANO

IL·LUSTRACIONS DE PACO GIMÉNEZ

COL·LECCIÓ «SAMBÒRIK», 2

96 PÀGINES / 84-978-92435-00-5 / 8 EUROS

PERIFÈRIC EDICIONS, CATARROJA, 2008

Contes d'ahir i de sempre és un recull de quatre contes que, si bé alguns d'ells no són estrictament tradicionals, sí que tenen una estructura semblant a la del conte de tota la vida. Dels quatre contes n'hi ha un, *El cigroner*, recollit de l'imaginari popular de la Safor. Es tracta d'una narració formulística, molt coneguda, que es recull ara, per primera vegada, per escrit i, en certa manera, fa referència a la cadena tròfica a partir d'un home del sac ben curiós.

Uns altres dos contes que podem trobar al recull són *El gegant tacatot* i *La caputxeta verda*. Es tracta d'històries noves de trinca, basades en els contes populars; són, com diu l'autor, «un homenatge a la rondalla». *La caputxeta verda* resulta especialment divertida, ja que és el conte de la caputxeta traslladat als temps actuals de l'ecologisme i la correcció política, i de com tot això pot afectar al conte tradicional. Pel que fa a *El gegant Tacatot*, té referències explícites a la contística i a les estratègies que s'utilitzen per a resoldre conflictes. Finalment, *El xiquet de pedra* és l'últim conte, i, segons Cano, també és un homenatge a Rodari. Es tracta de la narració més llarga del recull. En aquest conte el protagonista, que és un xiquet diferent a tots els altres, haurà de superar dures proves –amb

l'ajuda d'objectes màgics– per intentar arribar a un lloc semblant al paradís on l'exclusió i la marginalitat no existeixen.

El recull de contes està deliciosament il·lustrat per Paco Giménez, i el tàndem Giménez-Cano, com han demostrat en altres ocasions, és garantia de qualitat. L'edició de l'obra és agradable, amb enquadernació rústica, adient per a portar-se amunt i avall, llegir-se de totes els maneres i posicions i fer-se'n excessivament malbé. I cal que siga un volum lleuger, perquè el llibre es llig fàcilment, tant gràcies a les il·lustracions com a la prosa, que és dinàmica. En llegir-los hom arriba a tindre fàcilment la sensació que Carles Cano està al seu davant, contant tots aquells contes. Sembla, talment, com si *Contes d'ahir i de sempre* fóra la manera més fàcil i senzilla de dur sempre un contacontes a la butxaca.

□ Marta Insa